

749. NÁMLUVY

1548.

Ze Dvořiště u Bystřice nad Pern.

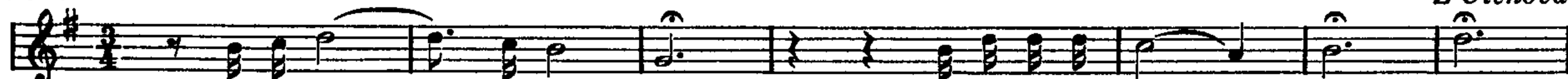
Ach, ja - vo - re, ja - vo - re, pě-knou so - bě na - mlou - vej, ja - vor ze - le - nej.

Ach, javore, javore,
pěknou sobě namlouvej,
javor zelenej.

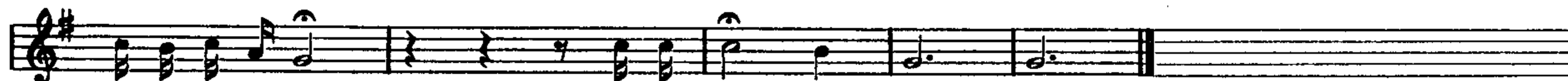
A dyž si ju namlouval,
okolo se opletal,
javor zelenej.

1549.

Z Ulčnova

Da - le - ko ši - ro - ko to ptá - ča le - tě - lo, co

v ne - dě - lu ve - čer po - dle mňa se - dě - lo.

Daleko široko
to ptáča letělo,
co v nedělu večer
podle mňa sedělo.

Podle mňa sedělo,
podle mňa samúnkej,
ptalo si ode mňa
voděnky studenej.

1550.

Z Těmic u Bzence

Ho - ry se če - rna - jú, lú - ky ze - le - na - jú, lú - ky ze - le - na - jú.

Hory se černajú,
[: lúky zelenajú.¹⁾ :]

Až ho u milenky
bílúcký den našel.

Nač bys se, Cyrijko,
nač bys se přikrýval?

Těmičci pacholci
koně shledávají.

Požči mně, Tonečko,
požči mně šatečka.³⁾

Na to tě Pán Bůh dal,⁵⁾
abys k nám chodíval.

Ten Cyria²⁾ Piščků
neskoro jich zašel.

Ať já se zakryju⁴⁾
od východ slunečka.

¹⁾ Slunečko zachází,
hory zelenajú.

²⁾ Cyria = Cyrill

⁴⁾ Ať já si zadělám

Z Osvětiman

³⁾ bílého fěrtúška.

⁵⁾ Na to jsem vyrůstla,

*) *Veškerý melodie tyto s prodlouženým vyzvukováním a slavným hlaholením velmi zdlouhavě se zpívají, až na některé sylaby, které spěšně a jakoby přesmyknutím se pronášejí. Jestli kde, tedy jistě tuto se nám z pohanských ještě dob nápěvy zachovaly, a bezmála vnímáme v nich zvuky druhdy k úctám bohův a bohyní pronášované. Odtud ta slavnost a velebnost jejich. Melodie takové však i při jiných písničkách v užívání jsou, jakož v naší sbírce č. 104 b [219], 157 [329], 158 b [332], 163 [347], 173 d [366], 284 [554], 705 [1424], 719 [1459—1461] a jiné, zvláště svadební a zaměstnanské, které chodem svým dithyrambickým a recitativním snadno se poznati dávají. Ušady by za tempo státi mělo Tardissime. Ale neveškeri nápěvové tuto položení, jak každému hned patrně bude, právě ráz ten na sobě nesou.*